

VÁŽENÁ PANÍ MINISTRYNĚ, VÁŽENÝ PANE GENERÁLE, PANE REKTORE,

Vážení hosté, PŘÍSLUŠNÍCI UNIVERZITY OBRANY

Chtěl bych dnes, při této slavnostní příležitosti pozdravit a především poblahopřát
těm z Vás, kteří právě dnes úspěšně uzavřeli své studium na Univerzitě obrany a
odcházejí k útvarům jako noví důstojníci a praporečníci.

Rád bych taky poznamenal, že jste ukončili studium v době, kdy se česká republika
nachází ve zhoršeném mezinárodním prostředí a tedy ve výrazně odlišné situaci,
než když jste na Univerzitu nastoupili. To samozřejmě bude ovlivňovat celou vaši
nadcházející službu v ozbrojených silách. Na druhou stranu, i když hrozeb, kterým
dnes čelíme, je celá řada, tak by nebylo správné jim nějak přehnaně podléhat
v budoucnu přijdou nové výzvy a některé z těch současných zmizí, ale úkol vás
vojáků zůstane stejný.

Pozitivní aspekt je, že zvýšené ohrožení našeho státu se už projevilo ve větším zájmu
o armádu. Poznáte to všichni ze zájmu médií a z růstu výdajů na obranu. Já bych ale
byl nerad, abychom si pod vyššími výdaji na obranu představili jen nákupy techniky a
zbraní. Armáda, to není jenom drahá technika, jako třeba L-159, které nad námi za
chvilku proletí. Jak řekl generál Patton, jehož vojáci osvobodili část československa:
Armáda to jsou především vojáci. A hádná armáda není lepší, než vojáci, kteří
tvoří. Jenomže nezapomínejme, že voják je taky občan a největším privilegiem
občana je nosit zbraň k obraně své vlasti

Přesně ke službě naší zemi vás totiž Univerzita obrany vychovala, a já věřím, že u
útvárů prokážete, že jste byli vychováni dobře.

Od roku 2004 máme profesionální armádu a myslím si, že jsme z pochopitelných
důvodů po určitém oslnění tímto pocitem zapomněli, že je ještě potřeba vytvořit
zálohy. Bez záloh se neobejdou ani státní armády zemí jako je Francie nebo
Spojené státy. Jenomže my dnes vlastně známe jen stav mírový a pak známe až
stav ohrožení státu, nic mezitím. To je handicap. Proto dnes jako resort vytváříme
takové podmínky, ať už pro aktivní zálohy nebo jiný typ záloh, které by tohle vakuum
vyplnily a účinně pomohly armádě plnit její úkoly při obraně české republiky.

Vážení absolventi, vojáci a vojačky. Dnešním dnem se uzavřel časový úsek, který
byl naplněn vysokoškolským studiem a vojenskou správou. Pedagogický sbor a
vaši velitelé kladli důraz nejenom na rozvoj vašeho intelektu a předávání sumy
teoretických znalostí, ale především na kultivaci vaší schopnosti samostatně myslet a
samostatně se rozhodovat.

Jste prvními absolventy, kteří odchází k útvarům po náběhu nového kariérního řádu. Ten vám dá poměrně jasný výhled o vaší budoucí kariéře a snad vám umožní obnovat se své odbornosti a bez nutnosti řešit vážnější existenční starosti.

Nestalo by ale, aby důstojník byl jenom dobrý velitel nebo specialista. Měl by taky umět vychovávat své podřízené právě tím principům, které Vám studium na univerzitě výtápilo. A tady mám na mysli úctu k demokracii, vlastenectví a samozřejmě taky hrdost na službu v armádě.

Zájem o službu v armádě poroste a vy můžete na paměti, že se při své službě můžete setkat s celou škálou lidí. Mám trochu obavu, že někteří z nich vstupují do armády i iště jen s materiální motivací. Je samozřejmě jasné, že touha po stabilní kariéře a různých výhodách vojenského povolání má něco do sebe - ale dobrý voják se neobejde především bez smyslu pro povinnost a vlastenectví.

Vážené absolventi, jež bych Vám chtěl pogratulovat k tomu, že se Vám podařilo úspěšně dokončit studium a obrazně řečeno dojít až sem. Sami nejlíp víte, že ne každému se to povede. Velký dík a uznání patří taky našim hostům, rodinným příslušníkům, přátelům a životním partnerům. Jsem přesvědčený, že bez jejich podpory by tady dnes stálo mnohem méně absolventů.

Vojáci a vojačky, přeji vám hodně štěstí.